

آنتی‌بادی‌های ضد کلامیدیا پنومونیه در سرم افراد مبتلا به سندروم حاد کرونری

هادی بازی^{۱*}، محمد علی رمضانی^۲، عزت الله قائمی^۳، حمید رضا پردلی^۴، علیرضا احمدی^۵، مسعود بازوری^۶

۱. کارشناس ارشد اینمونولوژی، مری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان
۲. متخصص قلب و عروق، استادیار دانشگاه علوم پزشکی گلستان
۳. میکروب شناس، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی گلستان
۴. کارشناس ارشد میکروبیولوژی، مری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان
۵. دکترای علوم آزمایشگاهی، هم طراز هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان
۶. کارشناس آزمایشگاه، دانشگاه علوم پزشکی گلستان

* نشانی برای مکاتبه: دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، صندوق پستی ۷۱۷، کد پستی ۳۹۹۷۵ - ۴۹۱۴۷ تلفن ، ۰۱۷۱۳۳۲۲۷۱ ، نیامبر ۰۱۷۱۳۵۱۹۱

hbazzazi@msn.com

دریافت مقاله: شهریور هشتاد و شش پذیرش برای چاپ: آبان هشتاد و شش

چکیده

سابقه و هدف: بیماری‌های کرونری قلب بسیار شایع هستند. مطالعات متعدد نشان داده اند که بین عفونت با بروز بیماری‌های کرونری قلب ارتباط وجود دارد، که منجر به ارایه فرضیه عامل عفونی بیماری‌های قلبی و عروقی شده است. این مطالعه به منظور تعیین ارتباط سندروم حاد کرونری با عفونت کلامیدیا پنومونیه در شهرستان گرگان انجام شده است.

روش کار: این بررسی از نوع موردی - شاهدی بود که روی سرم ۱۰۹ فرد مبتلا به سندروم حاد کرونری و ۱۵ فرد سالم انجام شد. دو گروه از نظر سن با هم همسان شده بودند. میزان آنتی‌بادی‌های سرمی از کلاس‌های IgG و IgA در هر دو گروه علیه آنتی‌ژنهای کلامیدیا پنومونیه بطور مجزا با روشن‌باز اندازه گیری شد.

یافته‌ها: فراوانی آنتی‌بادی از کلاس IgG و IgA در سرم بیماران به ترتیب ۱۹٪ و ۷/۳٪ و در افراد گروه شاهد ۷۷/۶٪ و ۱۷/۶٪ بود. فراوانی آنتی‌بادی ضد کلامیدیا پنومونیه از کلاس IgG در بیماران بالاتر از گروه شاهد بود ($P < 0.02$). همچنین مشخص گردید که فراوانی مواردی که فقط آنتی‌بادی از کلاس IgG در سرم افراد یافت می‌شود، در بیماران مبتلا به سندروم حاد کرونری بطور معنی داری بیشتر از افراد گروه شاهد بود ($P < 0.005$). فراوانی وضعیتی که در آن هیچ‌یک از هر دو کلاس IgG و IgA ضد کلامیدیا پنومونیه در سرم وجود نداشتند، در نتیجه سابقه ای از عفونت این باکتری را نشان نمی‌داد، در گروه شاهد بطور معنی داری از گروه بیمار بالاتر بود ($P < 0.04$).

نتیجه گیری: بین حضور آنتی‌بادی علیه کلامیدیا پنومونیه از کلاس IgG در سرم با بیماری‌های عروق کرونر ارتباط معنی دار آماری وجود دارد و جستجوی آن در افراد مشکوک میتواند کمک کننده باشد.

واژگان کلیدی: سندروم حاد کرونری، کلامیدیا پنومونیه، IgA، IgG

هم کنش باکتری، هم در مراحل اولیه آتروواسکلروزیس و هم نتایج عروقی بعدی فراهم می‌شود (۳). Saikku و همکارانش برای نخستین بار در سال ۱۹۸۸ در یک مطالعه مورد-شاهدی نشان دادند بیمارانی که بتازگی دچار انفارکتوس قلبی شده اند، مقادیر قابل توجهی از تیتر آنتی‌بادی از کلاس IgG و IgA علیه کلامیدیا پنومونیه را نسبت به افراد کنترل دارا هستند. در پی این یافته محققین پیشنهاد کردند که انفارکتوس میوکارد ممکن است در ارتباط با تشديد یک عفونت کلامیدیایی مزمن باشد (۴). Thom و همکارانش نشان دادند بیمارانی که تحت آثیوگرافی قلب قرار گرفته و دارای تیتر بالارونده از IgG علیه کلامیدیا پنومونیه، به عنوان یک شاخص عفونت مزمن یا پیشین بودند، احتمال تشخیص بیماری‌های شربان کرونری در آنها دو برابر است (۵).

مقدمه

بیماری‌های کرونری قلب بعنوان مهمترین عامل مرگ و میر در کشورهای صنعتی و رو به رشد شناخته می‌شود. در ایالات متحده بطور تقریبی سالیانه دو میلیون مورد انفارکتوس میوکارد حاد و آنژین نایابیار روی می‌دهد که منجر به ۵۱۵۰۰۰ مورد مرگ می‌شود. این بیماری بر روی دیواره رگ‌ها اثر گذاشته و منجر به بیماری‌های شربان کرونری قلب می‌شود (۱). در دهه اخیر مطالعات متعدد نشان داده اند که بین وجود عفونت با بیماری‌های کرونری قلب ارتباط وجود دارد (۲). از جمله عوامل مورد توجه در این زمینه کلامیدیا پنومونیه می‌باشد. عفونت کلامیدیایی در انسان بسیار شایع است و ممکن است در طول زندگی به دفعات روی دهد و باکتری برای دوره‌ای طولانی در عفونتها باقی بماند. بنابراین فرصت‌های احتمالی برای

آوری داده‌ها و ورود آنها به نرم افزار آماری (CDC) EPI-INFO مقایسه بین متغیرها از آزمون دقیق فیشر و t با $\alpha < 0.05$ استفاده شد.

یافته‌ها

این مطالعه در مجموع بر روی ۱۹۵ شرکت کننده، شامل ۱۰۹ فرد مبتلا به سندروم حاد کرونری و ۸۵ فرد سالم انجام شد. در بین بیماران، ۲۷ زن و ۶۸ مرد (۷۵/۷٪) و در بین افراد سالم ۳۷ زن و ۴۸ مرد حضور داشتند. میانگین سنی کل افراد شرکت کننده در این بررسی ۳۳ (بین ۳۳ تا ۹۰) سال، در گروه بیماران ۵۶/۵ سال (۳۳ تا ۸۳ سال) و در گروه سالم ۵۲/۶ سال (۳۸ تا ۹۰ سال) بود. تفاوت سنی بین دو گروه معنی دار نبود. ۱۰۹ بیمار شامل ۹۷ فرد با MI (۸۹/۰٪) و ۱۲ فرد مبتلا به UA (۱۱/۰٪) بودند. ۸۹٪ از بیماران (۸۶٪) از گروه شاهد آنتی‌بادی از کلاس IgG مبتلا به آنژین ناپایدار (ارضی) و ۷۷٪ از گروه شاهد آنتی‌بادی از کلاس IgA داشتند ($P < 0.02$). فراوانی آنتی‌بادی ضد کلامیدیا پنومونیه از کلاس IgA در دو گروه به ترتیب ۷/۳٪ و ۱۷/۶٪ بود ($P < 0.02$). این آنتی‌بادی فقط در ۸ نفر از مبتلایان به انفارکتوس میوکارد وجود داشت. بیماران مبتلا به آنژین ناپایدار همگی از لحاظ این آنتی‌بادی منفی بودند. فراوانی سطح سرمی آنتی‌بادیها علیه کلامیدیا پنومونیه در مبتلایان به سندروم حاد کرونری و افراد سالم شهر گرگان در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱. درصد فراوانی آنتی‌بادی‌های ضد کلامیدیا پنومونیه در مبتلایان به سندروم حاد کرونری و گروه شاهد آنان

هر دو آنتی‌بادی منفی**	IgA مثبت	IgG مثبت*	هر دو آنتی‌بادی مثبت	
۱۱	۰	۸۱/۷	۷/۳	مورد
۲۱/۲	۱/۲	۶۱/۱	۱۶/۵	شاهد

* $P < 0.005$

** $P < 0.04$

بحث

هدف اصلی ما در این بررسی، تعیین و مقایسه سطح سرمی آنتی‌بادی علیه کلامیدیا پنومونیه در مبتلایان به سندروم حاد کرونری و افراد سالم شهر گرگان بود. تفاوت معنی داری در سطح سرمی آنتی‌بادی علیه کلامیدیا پنومونیه از کلاس IgG بین افراد بیمار با شاهد مشاهده شد. این ارتباط، مطابق با یافته‌های زیبایی تراوید (۹)، Saikku (۴)، Mendall (۱۳)، Carratelli (۱۲)، Chandra (۱۴) است. در عین حال مطالعات سروپایپیدمویولوژیکی درباره نقش کلامیدیا پنومونیه در توسعه بیماری‌های کرونری قلب، نتایج متناقضی را به بار آورده است. بنابراین بررسی برخی دیگر از محققین نشان داد که ارتباطی بین مثبت بودن سرمی علیه کلامیدیا پنومونیه و شیوع CHD وجود ندارد (۱۵). به نظر می‌رسد که یکی از دلایل اصلی برای این نتایج متناقض آن بود که بررسی‌ها در جمعیت‌های مختلفی به انجام رسیده بود. حضور آنتی‌بادی از کلاس IgG تکیه بر عفونت فعلی و یا پایدار دارد و حضور IgG به تنها نشان دهنده عفونت قبلی است. بدین ترتیب به نظر می‌رسد که بالاتر بودن حضور فقط IgG ضد کلامیدیا پنومونیه به تنها و بدون حضور IgA در بیماران مبتلا به سندروم حاد کرونری نسبت به افراد سالم، نشان دهنده شیوع بالاتر عفونت پایدار کلامیدیایی در آنها است، که می‌تواند در ایجاد آترواسکلروزیس نقش بیشتری داشته باشد.

در دو مطالعه جداگانه که توسط Cook و همکارانشان انجام شد، نشان داده شد که نسبت قابل توجهی از بیمارانی که با MI حاد و یا آنژین ناپایدار بستره بودند، دارای شواهد سروولوژیک از عفونت مزمن یا پیشین کلامیدیا پنومونیه بودند (۶ و ۷). در یک بررسی از نوع متناهی از بروی ۲۹ مقاله تا قبل از سال ۲۰۰۴ که توسط Wang در زمینه ارتباط بین بیماری کرونری قلب و عفونت با کلامیدیا پنومونیه انجام شد، گزارش شد که عفونت کلامیدیا پنومونیه در ارتباط با CHD می‌باشد و یکی از عوامل خطر بیماری‌های قلبی است (۸). در ایران بیای نژاد و همکارانش در یک مطالعه موردنی - شاهدی ارتباط بین عفونت کلامیدیایی و بیماری شریان کرونری را در شیراز و جنوب ایران، بر روی ۱۶۷ بیمار بررسی کردند. نتایج بدست آمده آنها نشان داد که آنتی‌بادی ضد کلامیدیا پنومونیه شیوع بالایی در سرم افراد دارای بیماری شریان کرونری دارد، اما بعنوان عامل پیشگویی کننده مثبت برای پیشرفت سندروم حاد کرونری نمی‌تواند در نظر گرفته شود (۹). همچنین در مطالعه‌ای که گیتا اسلامی و همکارانش با استفاده از روشهای مولکولی بر روی ۱۰۲ بیمار انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که شیوع متوسطی از کلامیدیا پنومونیه در پلاکهای آترواسکلروتیک عروق کرونر وجود دارد (۱۰). مکانیسم احتمالی بیماری زایی عوامل عفونی از جمله کلامیدیا پنومونیه در آترواسکلروزیس هنوز به طور دقیق ثابت نشده است، اما در اغلب مطالعات، بر نقش واکنشهای ایمنی و اثرات آنها بر دیواره عروق کرونر تاکید شده است (۱۱). با توجه به شیوع بالا و بروز رو به افزایش بیماری‌های کرونری قلب و علل احتمالی آن از جمله عفونت‌ها و با توجه به کافی نبودن مطالعات سروپایپیدمویولوژیک در این زمینه در شهر گرگان، بر آن شدید تا در این مطالعه ارتباط بین سندروم حاد کرونری با شیوع عفونت کلامیدیا پنومونیه را در شهرستان گرگان مورد ارزیابی قرار دهیم.

روش کار

این بررسی از نوع موردنی - شاهدی بود که در دو گروه بیماران و شاهدین سالهای ۱۳۸۴-۸۵ در شهرستان گرگان انجام شد. نمونه‌گیری بصورت غیراحتمالی بود و گروه موردنی، از بین بیماران بستره دربخش مراقبتهای قلب بیمارستان پنجم آذر شهرستان گرگان، انتخاب شدند. معیارهای ورود در افراد بیمار عارت بودند از: کلیه زنان و مردانی که در آنها انفارکتوس میوکارد (MI) و یا آنژین صدری ناپایدار (UA) بر مبنای شرح حال، معاینه، الکتروکاردیوگرافی سریال و اندازه‌گیری آنزیم‌های قلبی، توسط پزشک متخصص تشخیص داده شده بود و تمایل به شرکت در مطالعه را داشتند. معیارهای خروج شامل ابتلا به بیماری‌های عفونی حاد، بیماری شدید کلیوی و کبدی، سرطان، بیماری‌های هماتولوژیک، عدم رضایت بیمار برای شرکت در مطالعه بود. معیارهای ورود در گروه شاهد شامل عدم ابتلا به بیماری‌های قلبی عروقی که بر مبنای شرح حال، معاینه بالینی، الکتروکاردیوگرام و در برخی موارد تست ورزشی در آنها ثابت شده بود، جور بودن از نظر سن با بیماران، و در نهایت تمایل به شرکت در مطالعه توسط فرد بود. خون بیماران در مرحله بیماری و در زمان بستره تهیه شد و سرم تا زمان انجام آزمایش در فریزر ۲۰- درجه سانتیگراد نگهداشی شد. آزمایشات سروولوژیک برای تعیین آنتی‌بادی‌های ضد کلامیدیا پنومونیه از کلاس‌های IgG و IgA و بروش (GENESIS Diagnostics)، ELISA، و با استفاده از کیت تجاری ایجاد ایجاد محصول انگلستان و طبق روش کار سازنده به انجام رسید. پس از جمع

فراوانی وضعیتی که در آن هیچیک از هر دو کلاس IgG و IgA ضد کلامیدیا پنومونیه در سرم وجود نداشتند، و در نتیجه سابقه ای از عفونت را نشان نمی‌داد، در گروه شاهد بطور معنی داری از گروه بیمار بالاتر است، که این مورد گواهی قویتر بر اهمیت عفونت قبلی ناشی از کلامیدیا پنومونیه در بیماران مبتلا به سندرم حاد کرونری است.

نتیجه گیری

بین حضور آنتی بادی علیه کلامیدیا پنومونیه از کلاس IgG در سرم با بیماری‌های عروق کرونر ارتباط معنی دار آماری وجود دارد و جستجوی آن در افراد مشکوک می‌تواند کمک کننده باشد.

یکی دیگر از نتایج این بررسی بایین تر بودن تیتر آنتی بادی IgA ضد کلامیدیا پنومونیه در بیماران نسبت به افراد سالم بود. بیش از دو برابر بودن شیوع همزمان هر دو کلاس IgA و IgG از آنتی بادی ضد کلامیدیا پنومونیه در سرم افراد کنترل نسبت به افراد بیماران نظر آماری معنی دار نیست ونمی تواند نقش عفونت قبلی کلامیدیا پنومونیه - که مربوط به حضور فقط IgG در سرم است - را در پیدایش سندرم حاد کرونری نفی کند، ضمن آنکه حضور همزمان هر دو کلاس IgA و IgG در مواردی می‌تواند مربوط به عفونت مجددی باشد، که قبل از آن فقط IgG در سرم حضور داشت. بررسی‌های پیشین نشان داده بود که عفونتهای مزمن یا راجعه باکتریایی، از جمله ناشی از کلامیدیا پنومونیه، می‌توانند روند التهاب را در دیواره رگها تحریک کنند و این روش سبب تشدید آترواسکلروزیس شوند. نتایج بررسی ما همچنین نشان داد که

REFERENCES

1. Cannon C. P., The next step in cardiovascular protection Atherosclerosis Supplements, 2003; 4: 3-9
2. Roivainen M., Viik-Kajander M., Palosuo T., Toivanen P., Leinonen M., Saikku P., Tenkanen L, Manninen V., Hovi T., Ma"ntta"ri M., Infections, Inflammation , and the Risk of Coronary Heart Disease , Circulation 2000 ; 101 : 252 – 257
3. Saikku P., Epidemiologic Association of Chlamydia pneumoniae and Atherosclerosis: The Initial Serologic Observation and More, The Journal of Infectious Diseases, 2000; 181: S411-S413
4. Saikku et al, Serological evidence of an association of a novel Chlamydia, TWAR .with chronic coronary heart disease and acute myocardial infection , lancet 1988 ; 2 : 983 – 986
5. Thom et al, Chlamydia pneumoniae stran TWAR antibody and angiographically demonstrated coronary artery disease . Arterioscler . Thomb . 1991; 11: 547 – 551
6. Cook et al, Chlamydia pneumoniae and acute arterial thrombotic disease,Circulation 1995; 92: 3148 – 3149
7. Aceti et al: Relation of C reactive protein to cardiovascular risk factors : Helicobacter Pylori and Chlamydia pneumoniae infections may account for most acute coronary syndromes . Br Med J 1996 ; 313 : 428-429
8. Wang SK , Wang JZ , Meta-analysis on the relationship of chlamydia pneumoniae infection and coronary heart disease , Zhongguo Yi Xue Ke Xue Yuan Xue Bao (Chinease) , 2005 ; 27(3) : 349-53
9. M. Zibaeenezhad , A Amanat , A Alborzi , A Obudi , Relation of Chlamydia pneumoniae Infection to Documented Coronary Artery Disease in Shiraz , Soutern Iran , Angiology,2005 ; 56(1) : 43-48
- 10- اسلامی گیتا ، بوترابی سید مهدی ، کاظمی بهرام ، گودرزی حسین ، فلاح فاطمه ، تشخیص DNA ژنومی کلامیدیا پنومونیه در پلاکهای اترواسکلروتیک عروق کرونر بوسیله روش PCR ، نشریه پزشکی یاخته ، سال چهارم ، شماره ۱۴ ، صفحات ۹۷-۱۰۰ ، ۱۳۸۱
11. Lamb D.J., Ferns G.A.A., Infection, immunisation and atherosclerosis: is there a link? Vaccine, 1999; 17: 559-564

12. Mendall et al , Chlamydia pneumoniae ; Risk factor for seropositivity and association with coronary heart disease . J . Infec . 1995 ; 30 : 121 – 128
13. Carratelli C. R., Nuzzo I., Cozzolino D., Bentivoglio C., Paolillo R., Rizzo A., Relationship between Chlamydia pneumoniae infection, inflammatory markers, and coronary heart diseases, International Immunopharmacology, 2006; 6: 848– 853
14. Chandra H.R., Choudhary N., O'Neill C., Boura J., Timmis G.C., O'Neill W. W., Chlamydia Pneumoniae Exposure and Inflammatory Markers in Acute Coronary Syndrome (CIMACS) Am J Cardiol 2001; 88: 214–218
15. Wald NJ, Law MR, Morris JK, Zhou X, Wong Y, Ward ME. Chlamydia pneumoniae infection and mortality from ischaemic heart disease: large prospective study. BMJ 2000; 321(7255): 204–7.
16. Danesh J, Whincup P, Walker M, Lennon L, Thomson A, Appleby P. Chlamydia pneumoniae IgG titres and coronary heart disease: prospective study and meta-analysis. BMJ 2000; 321(7255):208– 13.
17. Mendi S., Arsecularatne Y.M., Withana N., Samitha S., Chlamydia pneumoniae infection and its association with coronary heart disease and cardiovascular risk factor in a sample South Asia population, International Journal of Cardiology, 2001; 79:191-196